RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.277 van 18 mei 1999
in de zaak A. 43.605/XII-1042.

In zake : de stad TIELT,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. GHYSELS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de stad TIELT op 28 december 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden van 30 oktober 1990 houdende vernietiging van het besluit van 23 augustus 1990 van de gemeenteraad van de stad Tielt in de mate dat daarmee negentien pesoneelsleden, tewerkgesteld onder het statuut van gesubsidieerde contractuelen, met ingang van 1 januari 1990 ontslagen worden;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur J. LUST;

Gelet op de beschikking van 21 december 1992 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 mei 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. WAUTERS die, loco advocaat J. GHYSELS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat W. SCHEURS die, loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 13 juni 1990 vernietigt de Gemeenschaps-minister van Binnenlandse Aangelegenheden het besluit van de gemeenteraad van de stad Tielt van 21 december 1989 waarbij tien personeelsleden, tewerkgesteld onder het statuut van gesubsidieerde contractuelen, met ingang van 1 januari 1990 worden ontslagen.

Met arrest nr. 80.276 van heden is het beroep van de stad Tielt tegen dat vernietigingsbesluit verworpen.

1.2. Na de kennisneming van het vernietigingsbe-sluit van 13 juni 1990, besluit de gemeenteraad van de stad Tielt op 23 augustus 1990, na het advies te hebben ingewonnen van de verschillende ter zake bevoegde adviesraden, de twintig personeelsleden, die het

voorwerp hadden uitgemaakt van zijn besluit van 21 december 1989, opnieuw te ontslaan met ingang van 1 januari 1990. Voor vier personeelsleden wordt het ontslag beperkt tot aan de datum waarop zij opnieuw door de gemeente in dienst zijn genomen.

Het gemeenteraadsbesluit van 23 augustus 1990 komt op 10 september 1990 in bij het provinciebestuur van West-Vlaanderen.

1.3. Met een brief van 18 oktober 1990 deelt de provinciegouverneur aan het gemeentebestuur van Tielt mede dat het gemeenteraadsbesluit van 23 augustus 1990 "uitwerking mag hebben".

Met een ter post aangetekende brief zendt de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden op 30 oktober 1990 naar de stad Tielt een afschrift van zijn besluit van dezelfde dag waarbij het gemeenteraadsbesluit met betrekking tot negentien personeelsleden vernietigd wordt. Dat vernietigingsbesluit steunt op de vaststelling dat aan de ontslagen terugwerkende kracht verleend is, hetgeen de wet op de arbeidsovereenkomsten en de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid miskent, en op de vaststelling dat er niet geheim gestemd is. Het vormt het voorwerp van het onderhavige annulatieberoep;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar toelichtende memorie opmerkt dat de verwerende partij geen memorie van antwoord en ook geen administratief dossier ingediend heeft en dat daaruit afgeleid moet worden dat de ingeroepen middelen ontvankelijk en gegrond zijn;

2.2. Overwegende dat het niet indienen door de verwerende partij van een administratief dossier tot gevolg heeft dat de Raad van State het beroep zal behan-

delen met inachtneming van de gegevens die door de verzoekende partij zijn voorgelegd; dat het niet indienen van een memorie van antwoord de Raad van State er geenzins toe verplicht het beroep toe te wijzen, maar dat hij in dat geval de ontvankelijkheid van de vordering en de annulatiemiddelen onderzoekt zonder acht hoeven te slaan op de argumentatie van de verwerende partij;

3.1. Overwegende dat het bevoegde lid van het auditoraat in zijn verslag ambtshalve heeft aangevoerd dat het op de onderhavige zaak toepasselijke artikel 27, tweede lid, van het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten voorschrijft dat het vernietigingsbesluit van de Executieve "moet worden genomen en kennis ervan gegeven aan de gemeente binnen vijftig dagen nadat het besluit op het provinciaal gouvernement is ingekomen", dat in dit geval het bestreden vernietigingsbesluit "de vijftigste dag nadat het vernietigde besluit op het provinciaal gouvernement inkwam, aangetekend opgestuurd (is) aan de gemeente, die het ten vroegste de éénenvijftigste dag kan hebben ontvangen", zodat, artikel 27, tweede lid, van het decreet van 7 juni 1989 aldus interpreterend dat het begrip "kennis geven" doelt op de ontvangst van het besluit en niet op het verzenden ervan, het vernietigingsbesluit niet genomen is conform het genoemde artikel 27, dat het door de niet-tijdige kennisgeving ervan aan de stad zijn materiële rechtskracht verloren heeft en dat het dienvolgens nog slechts een zuiver formeel bestaan leidt;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie het door de auditeur ingenomen standpunt betwist; dat volgens haar artikel 27 van het decreet van 7 juni 1989 er de toezichthoudende overheid alleen toe

verplicht om binnen de vijftig dagen aan de gemeente kennis te geven van een vernietigingsbesluit door het te verzenden; dat zij daaraan toevoegt dat de termijn van vijftig dagen slechts een termijn van orde is die de toezichthoudende overheid niet ontheft van de verplichting om ook na het verstrijken ervan nog een beslissing te nemen;

3.3.1. Overwegende dat de termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikt om, in het kader van haar facultatieve vernietigingsbevoegdheid, op te treden tegen een gemeenteraadsbesluit een vervaltermijn is waarvan het verstrijken aan de toezichthoudende overheid de bevoegdheid ontneemt om nog een beslissing te nemen;

Overwegende dat de Raad van State in zijn arrest nr. 63.636 van 18 december 1996 inzake STAD SINT-NIKLAAS (overw. 4.2.) uiteengezet heeft waarom artikel 27, tweede lid, van het decreet van 7 juni 1989 moet gelezen worden in de zin dat het vernietigingsbesluit niet alleen moet getroffen worden binnen de vijftig dagen na de inkomst van het besluit op het provinciebestuur maar dat het binnen die termijn ook door de betrokken gemeente ontvangen moet zijn; dat voor de onderhavige zaak die redenering wordt bijgevallen;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij het vernietigingsbesluit op 30 oktober 1990 -dit is de vijftigste dag nadat, naar blijkt uit de overwegingen van het bestreden besluit, het besluit van 23 augustus 1990 van de gemeenteraad van Tielt op het provinciebestuur was ingekomen- naar de stad Tielt heeft opgestuurd met een ter post aangetekende brief; dat die brief ten vroegste op 31 oktober 1990, dit is buiten de termijn van vijftig dagen, bij de verzoekende partij aangekomen kan zijn; dat het verstrijken van de toezichtstermijn zonder dat het vernietigingsbesluit bij de verzoekende partij was aangekomen, tot gevolg heeft dat het besluit

van 30 oktober 1990, ook al was het tijdig genomen en rechtsgeldig, zijn materiële rechtskracht verloren heeft; dat het middel van het verstrijken van de toezichtstermijn ambtshalve moet worden opgeworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden van 30 oktober 1990 houdende vernietiging van het besluit van 23 augustus 1990 van de gemeenteraad van de stad Tielt in de mate dat daarmee negentien pesoneelsleden, tewerkgesteld onder het statuut van gesubsidieerde contractuelen, met ingang van 1 januari 1990 ontslagen worden;

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien mei 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **A. VANDENDRIESSCHE.**